

A Fővárosi Ítéltábla dr. Gaudi-Nagy Tamás ügyvéd (címe.) által képviselt I.rendű felperes neve (I.rendű felperes címe.) I. rendű és II.rendű felperes neve (II.rendű felperes címe) II. rendű felpereseknek - dr. I.rendű alperesi kamarai jogtanácsos neve kamarai jogtanácsos által képviselt Budapesti Rendőr-főkapitányság (I.rendű alperes címe.) I. rendű és II.rendű alperesi kamarai jogtanácsos neve kamarai jogtanácsos által képviselt Készenléti Rendőrség (II.rendű alperes címe.) II. rendű alperesek ellen személyiségi jog megsértése iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2019. február 26. napján kelt 40.P.21.978/2018/20. számú ítélete ellen az I. rendű alperes a részéről 21. sorszám alatt előterjesztett és 23. sorszám alatt kiegészített és a II. rendű alperes részéről 24. sorszám alatt előterjesztett és 26. sorszám alatt kiegészített fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését részben megváltoztatja és a II. rendű alperes által az I. rendű felperes részére fizetendő sérelemdíj összegét 200.000 (kétszázezer) forint és kamataira leszállítja.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az I. és II. rendű alpereseket egyetemlegesen, hogy 15 napon belül fizessenek meg az I. rendű felperesnek 12.500 (tizenkétezeröttszáz) forint+áfa, míg a II. rendű felperesnek 20.000 (húszezer) forint+áfa perköltséget.

Megállapítja, hogy az I. rendű alperes helyett 40.000 (negyvenezer) forint, valamint a II. rendű alperes helyett 48.000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Az I. rendű felperes a magyarországi ... Társaság vezetője, míg a II. rendű felperes hosszabb ideje Magyarországon élő tibeti nemzetiségű személy.

Mindkét felperes hosszabb ideje elkötelezetten ápolja a tibeti kultúrát, illetve támogatja Tibet politikai függetlenségére irányuló törekvést. Támogatásuk demonstrációkban, békés tiltakozó megmozdulásokban történő részvétellel fejeződik ki.

2017. november 26-29. között Magyarországra látogatott Li Ko-csiang kínai miniszterelnök.

A felperesek - miként korábban más hasonló alkalmakkor is - az elvonuló kínai delegáció mellett békés demonstráció keretében a tibeti zászlót kívánták lengetni, egyidejűleg „Free Tibet” jelmondat

hangoztatásával. A felperesek ezen magatartásukkal a kínai delegáció számára akartak figyelemfelkeltő módon véleményt nyilvánítani Kína Tibet-politikájával kapcsolatban, valamint egyúttal bárki számára kifejezni az ezen politikával kapcsolatos ellenvéleményüket.

A felperesek korábban hasonló helyzetben már demonstrálták a véleményüket, mely alkalmakkor a rendőrség jogszerűtlenül akadályozta őket ezen alkotmányos joguk gyakorlásában.

Az I. rendű felperes 2017. november 26. napján 14-15 óra körül Budapesten az V. kerület József Attila utca Deák tér felőli oldalán várakozott, hogy az út széléről az előtte gépjárművel elhaladó kínai delegáció számára véleménynyilvánításaként felmutathassa a Tibet zászlót, valamint a „Free Tibet” jelmondatot kiálthassa.

A várakozás során körülötte nagyjából tíz, részben egyenruhás, részben civil ruhás rendőr tartózkodott, mozgását szorosan követték és amikor a kínai delegáció a helyszínt megközelítette, a rendőrök az I. rendű felperes elé kerültek, körbevették, határozottan felszólították személyazonosságának igazolására. Egyúttal azt is közölték vele, hogy nem veheti elő a nála lévő tibeti zászlót. Az I. rendű felperes ennek ellenére elővette a zászlót és megpróbálta azt felmutatni, eközben a „Free Tibet” szavakat kiáltotta. A rendőrök ekkor fizikai ráhatást alkalmazva a járdáról a kirakathoz nyomták, kezéből kivették a zászlót, mely a földre esett, őt szorosan tartották, megakadályozva a zászló lengetését, illetve azt is, hogy egyáltalán ő maga érzékelhetővé váljon. Mindeközben a rendőrök többször felszólították az I. rendű felperest, hogy hagyja abba a cselekményt, mivel az jogellenes. A jelenet addig tartott, amíg a kínai delegáció el nem hagyta az útszakaszt. Ezután mintegy öt perces igazoltatás történt, majd a rendőrök pár méterrel arrébb várakoztak és megfigyelés alatt tartották az I. rendű felperest.

2017. november 28. napján az I. és a II. rendű felperesek körülbelül 12-13 óra között a Lánchídon akartak Budáról Pestre átkelni. A Lánchíd a gyalogosforgalom elől nem volt lezárva. Mindkét felperesnél tibeti zászló és a II. rendű felperesen tibeti nemzeti színű sál volt. A felpereseket a híd Buda felé eső, kezdő szakaszán igazoltatták, visszafordították őket arra hivatkozással, hogy a hidat lezárták. Ehhez képest más járókelők szabadon közlekedhettek a hídon mindkét irányban. A rendőrök a tibeti zászló eltételére is felszólították a felpereseket. A felperesek ezen első igazoltatásukkor együttműködőek voltak a rendőrökkel.

A híd pesti oldalán ismételtén igazoltatásra került sor, ezen alkalommal a felperesek az intézkedés során eleget tettek ugyan a rendőrök felhívásainak, azonban indokolatlannak tartva azt, emelt hangon, indulatosan kommunikáltak.

Miután a felperesek a rendőri igazoltatások után átértek a hídon, a Széchenyi térnél a Gresham-palota előtti útszakaszon egy járókelők számára kijelölt folyosó közelében a rendőrök feltartóztatták őket és felszólítást kaptak a zászló elrakására. Ezután a felperesek az Országház irányába indultak az Akadémia utcán, kezükben a tibeti zászlóval. Ennek során mindvégig öt-tíz rendőr követte őket, illetve részben őket körbe is fogva. Amikor az utca végéhez érkeztek, a már ott várakozó rendőrök felszólították őket, hogy tegyék el a tibeti zászlót, azt nem lehet felmutatni, és felhívták a figyelmet arra, hogy továbbhaladni sem tudnak, mert a Kossuth tér és környékét lezárták.

2017. november 29. napján 10-11 óra között az I. rendű felperes az Andrássy úton, a Kodály körönd és a Bajza utca kereszteződésénél várakozott, kezében a tibeti zászlóval annak érdekében, hogy az ott elhaladó kínai miniszterelnököt szállító konvoj felé a zászlót felmutathassa, miközben a „Free Tibet” kiáltást hallatja. Az I. rendű felperest a járdára lépése pillanatától egyenruhás, részben civil ruhás rendőrök követték. Az I. rendű felperes a MagNet Bank belső előkertjében várakozott, míg tőle két-három méterre nyolc-tíz rendőr állt és figyelte őt. Amikor a konvoj érkezőben volt, az I. rendű felperest a rendőrök körbeállták majd felszólították, hogy a zászlót ne vegye elő, ezután

igazoltatták. Ezzel megakadályozták, hogy az I. rendű felperes a konvoj megérkezésekor elővehesse a tibeti zászlót és azt is meg akarták akadályozni, hogy közben a „Free Tibet” szavakat kiabálhassa. A mintegy 10-15 méterrel távolabb jelenlévő újságíró meg akarta örökíteni az eseményt, azonban a rendőrök másik csoportja ekkor őt is intézkedés alá vonta és igazoltatta. Miután a konvoj elhaladt és az igazoltatás is lebonyolódott, az I. rendű felperest öt-nyolc rendőr szorosan követte, amíg a területet el nem hagyta.

A II. rendű felperes 2017. november 26. napján 14 óra körül a Budapest VI. kerület Andrássy út és a Bajcsy Zsilinszky út sarkán várakozott azért, hogy az ott elhaladó kínai delegáció számára a tibeti zászlót lengesse, eközben a „Free Tibet” jelmondatot hangoztathassa. Az utcárészen egyidejűleg több kínai nemzetiségű személy is várakozott, akik kisebb-nagyobb kínai zászlókat lengettek és megkísérelték megakadályozni a II. rendű felperest abban, hogy a saját tibeti zászlóját lengethesse. A II. rendű felperes elé álltak, körbefogták, zászlóikkal követték, azokkal bekerítették.

A helyszínen több rendőr is tartózkodott, akik láthatták a kínai személyek magatartását, de azt nem akadályozták, és a delegáció konvojának helyszínre érkezését megelőzően közrefogták a II. rendű felperest, tibeti zászlóját elvették és egy rendőrségi buszba tették. Ezután a BRFK XV. Kerületi Rendőrkapitányságra szállították, ahonnan a BRFK VI. Kerületi Rendőrkapitányságára vitték át szabálysértési eljárás lefolytatása érdekében. Az II. rendű felperes, több mint négy órát volt fogva. Vele szemben rendőri intézkedést nem foganatosítottak, nem hallgatták ki, majd négy óra elteltével elengedték. Az előállításra garázdaság szabálysértése miatt került sor az I. rendű alperes tájékoztatása szerint, de a BRFK VI. Kerületi Rendőrkapitánysága által kiállított igazoláson az előállítás okát nem tüntették fel.

2017. november 28. napján a II. rendű felperes is jelen volt az I. rendű felperessel együtt a Lánchídon, azt követően pedig az Akadémia utcai események során. A II. rendű felperes nyakában tibeti sál volt és a kezében tibeti zászló. Ezen tárgyak eltételére a rendőrök többször felszólították.

2017. november 26-án az I. rendű felperessel szemben az I. rendű alperes intézkedett. A többi intézkedést mindkét felperessel szemben a II. rendű alperes foganatosította.

A felperesek keresetükben kérték, hogy a bíróság állapítsa meg, miszerint az I. rendű alperes azon magatartásával, hogy 2017. november 26. napján eljárásával megakadályozta, hogy az I. rendű felperes a tibeti zászló lengetésével és jelszavak hangoztatásával szabadon, bárminemű korlátozás nélkül kifejtse a Kínai Népköztársaság Tibetet érintő politikájával kapcsolatos véleményét, megsértette az I. rendű felperes véleménynyilvánításhoz való jogát, továbbá azon magatartásával, hogy I. rendű felperes személyét körbefogva az út széléről akarata ellenére az ott lévő kirakathoz szorította, megsértette I. rendű felperes személyes szabadsághoz fűződő személyiségi jogát.

Kérték továbbá az elsőfokú bíróságot, hogy a Ptk. 2:51. § (1) bekezdése e) pontja alapján kötelezze I. és II. rendű alpereseket az I. és II. rendű felperesekkel szemben elkövetett jogsértések miatt megfelelő elégtétel adására, e körben a www.police.hu internetes portálon a keresetben pontosan meghatározott közlemény 30 napon keresztül történő elérhetővé tételére.

Kérték továbbá, hogy az elkövetett személyiségi jogsértések miatt a Ptk. 2:52. § (1) bekezdése és a 2:53. § alapján kötelezze az I. rendű alperest I. rendű felperes részére 300.000 forint, míg II. rendű felperes részére 500.000 forint összegű sérelemdíj, valamint II. rendű alperest I. rendű felperes részére 200.000 forint, míg II. rendű felperes részére 300.000 forint összegű sérelemdíj és a fenti összegek után 2017. november 26. napjától a kifizetésig terjedő időre, a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamat megfizetésére. Kérték, hogy kötelezze az alpereseket a felmerült perköltségeik megfizetésére.

Keresetük jogcímeiként Magyarország Alaptörvényének IX. cikk. (1) bekezdését, IV. cikkét, valamint a Polgári törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 2:42. § (1)-(2) bekezdését, 2:43. § d) pontját, a Ptk. 2:51. § (1) bekezdés a) és c) pontjait, a 2:51. § (2) bekezdését, a 2:52. § (1) bekezdését és a 6:48. § (1) bekezdését, a rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (Rtv.) 15. § (1) bekezdése, 16. § (1) bekezdése, 29. § (1) bekezdés a), b) és c) pontját, valamint 30. § (1) bekezdését, 33. § (1) bekezdés a)-g) pontjait, a (2) bekezdés a)-h) pontjait és a jelölték meg. Hivatkoztak továbbá az Alkotmánybíróság 30/1992. (V. 26.) AB határozatban kifejtettükre és a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezség okmánya 19. cikkére is.

Az I. rendű alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását és a felperesek perköltségben való marasztalását kérte.

Álláspontja szerint az I. rendű felperessel szemben 2017. november 26. napján a József Attila utcában végrehajtott rendőri intézkedés megalapozott volt, mert az I. rendű felperes nem tett eleget a személyazonosságának igazolására irányuló rendőri felszólításnak, és az intézkedés során annak helyszínéről több alkalommal kilépett. Az eljáró rendőrök megalapozottan feltételezték ezért, hogy az I. rendű felperes az intézkedés alól kivonva magát, a kínai menetoszlop megzavarására törekszik, mikor az intézkedő rendőrök az I. rendű felperest ennek megakadályozása végett körbevették, és az intézkedés alá vont I. rendű felperes ezt követően együttműködővé vált, személyazonosságát hitelt érdemlően igazolta. Álláspontja szerint az I. rendű felperes a „Free Tibet” jelszót mindvégig hangoztatni tudta, ezért nem akadályozta a véleménynyilvánítási jogának gyakorlásában. Vitatta, hogy az I. rendű felperest a rendőrök a kirakathoz szorították volna. Álláspontja szerint odaszorítás, fizikai erő ráhatás nem történt. Az intézkedést az indokolta, hogy információi voltak arról, hogy az I. rendű felperes meg kívánja zavarni a menetoszlopot.

A II. rendű felperessel szemben 2017. november 26. napján garázdaság szabálysértése miatt foganatosított II. rendű alperesi rendőri intézkedés jogszerű volt, mert a szabálysértés felszólítás ellenére történő folytatása miatt került sor az előállításra, az I. rendű alperes XV. Kerületi Rendőrkapitányságán. Mivel feljelentés miatt került sor az előállításra, ezért a részéről jogsértés sincs, mert az eljárás lefolytatása törvényi kötelezettsége volt.

A II. rendű felperes 16 óra 30 perckor került átadásra, ezért ténylegesen 2 óra 50 percet töltött el a kapitányságon, melyből az előállító helyiségben csak 1 óra 47 percet volt.

Mindkét felperes esetében kifogásolta, hogy a rendőri intézkedésekkel szemben nem éltek panasszal, amit az összecszerűség körében kért figyelembe venni.

A II. rendű alperes a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint az I. rendű felperes 2017. november 29. napján nem volt akadályozott véleménynyilvánítási szabadságában. Jogszerűen alkalmazott a II. rendű felperessel szemben 2017. november 26. napján testi kényszerítő eszközt, mert a rendőri intézkedésnek verbálisan és passzívan állt ellen és ezért indult vele szemben szabálysértési eljárás. Állította, hogy a II. rendű felperes inzultálta a vele egyidejűleg jelen lévő kínai szimpatizánsokat. Hangsúlyozta, hogy az a körülmény, miszerint a II. rendű felperes szabálysértésért való felelősségét nem állapították meg, nem teszi vitathatóvá a vele kapcsolatban kifejtett II. rendű alperesi magatartást.

Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította, hogy az I. rendű alperes azon magatartásával, hogy 2017. november 26. napján megakadályozta az I. rendű felperest, hogy a tibeti zászló lengetésével és jelszavak hangoztatásával szabadon, korlátozás nélkül kifejezze a Kínai Népköztársaság Tibetet érintő politikájával kapcsolatos véleményét, megsértette a felperes véleménynyilvánításhoz fűződő személyiségi jogát, továbbá azon magatartásával, hogy az I. rendű felperest körbefogva az út széléről az ott lévő kirakathoz taszította, megsértette az I. rendű felperes személyes szabadsághoz fűződő személyiségi jogát. Megállapította továbbá, hogy az I. rendű alperes azon magatartásával, hogy a BRFK XV. Kerületi Rendőrkapitánysága útján a II. rendű felperest 2017. november 26. 15 óra 10 perctől 2017. november 26. 19 óra 20 percig jogtalanul fogva tartotta, megsértette a II. rendű felperes személyes szabadságához fűződő személyiségi jogát.

Megállapította, hogy a II. rendű alperes azon magatartásával, hogy 2017. november 28. és 29. napján eljárásával többször megakadályozta, hogy az I. rendű felperes a tibeti zászló lengetésével és jelszavak hangoztatásával szabadon, korlátozás nélkül kifejezze a Kínai Népköztársaság Tibetet érintő politikájával kapcsolatos véleményét, megsértette az I. rendű felperes véleménynyilvánításhoz való személyiségi jogát. Megállapította továbbá, hogy a II. rendű alperes azon magatartásával, hogy a 2017. november 26. és 28. napján többször megakadályozta, hogy a II. rendű felperes a tibeti zászló lengetésével és jelszavak hangoztatásával szabadon, korlátozás nélkül kifejezze a Kínai Népköztársaság Tibetet érintő politikájával kapcsolatos véleményét, megsértette az II. rendű felperes véleménynyilvánításhoz való személyiségi jogát.

Kötelezte az alpereseket a keresettel egyező közlemény közzétételére.

Kötelezte az I. rendű alperest, hogy az I. rendű felperes részére 300.000 forint, míg II. rendű felperes részére 500.000 forint összegű sérelemdíj, valamint II. rendű alperest I. rendű felperes részére 300.000 forint, míg II. rendű felperes részére 300.000 forint összegű sérelemdíj és a fenti összegek után 2017. november 26. napjától a kifizetésig terjedő időre a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatot fizesse meg.

Kötelezte az I. rendű alperest I-II. rendű felperesek részére 280.000 forint+áfa, a II. rendű alperest pedig az I-II. rendű felperesek részére 175.000 forint+áfa perköltség megfizetésére is.

Határozatát az Alaptörvény IX. cikk (1) bekezdésére és a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 2:42. § (1) és (2) bekezdéseire, az Rtv. 15. § (1) bekezdésére és a 19. § (1) bekezdésére alapította.

Hangsúlyozta, hogy az Alaptörvényben rögzített alapjogot szabályozó véleménynyilvánítás szabadsága, mint a felperesek személyhez fűződő jogának megsértése körében azt vizsgálta, hogy az alapjogi sérelem a felpereseket kifejezetten személyükre tekintettel érte-e. Az alperesek által benyújtott rendőrségi iratokból, különösen a II. rendű felperessel lefolytatott szabálysértési eljárás anyagából, illetve az I. rendű alperessel kapcsolatos rendőri magatartást dokumentáló videofelvételekből megállapította, hogy a felperesek véleménynyilvánításhoz való szabadságával kapcsolatos alperesi magatartások nem általában véve, hanem kifejezetten a felperesek

vonatkozásában értelmezhető, ezáltal a felperesek által megjelölt alapjog, mint a felperesek személyhez fűződő joga került megsértésre.

A bizonyítási eljárás eredményeként megállapította, hogy az összes esetben békésen kívánt demonstrálni mindkét felperes, kezében tibeti zászlóval, a II. rendű felperes tibeti sállal, valamint mindketten a „Free Tibet” jelmondat hangoztatásával. Egyetlen esetben sem mutattak agressziót, támadó szándékot, együttműködtek a rendőrséggel, amikor a felhívások konkrétak, egyértelműek voltak (személyi igazolvány átadására irányuló felszólítás; az előállítás közlése; rendőrség által meghatározott közlekedési útvonal követése).

Azokban az esetekben, amikor a rendőrség felszólítása valamely cselekmény abbahagyását célozta (Lánchídon történő áthaladás befejezése; tibeti zászló átadása, eltétele; „Free Tibet” jelszó hangoztatásának beszüntetése) a felhívásnak kisebb mértékben és békésen ellenszegültek, magatartásuk azonban passzív volt, alapvetően a felhívás tartalmával kapcsolatos határozott és helytálló ellenvéleményük miatt.

Értékelte, hogy a II. rendű felperessel szemben indult eljárást a Pesti Központi Kerületi Bíróság 18.Sze.294/2018/2. számú, 2018. január 23. napján jogerőre emelkedett végzésével megszüntette azzal az indokolással, hogy nem volt megállapítható a cselekmény társadalomra veszélyessége és nem volt alkalmas arra, hogy más személyekben megbotráncozást vagy riadalmat keltsen. A szabálysértési határozat indokolása is rögzíti, hogy a helyszínen intézkedést végző ... és ... parancsnoki utasításra figyelték a II. rendű felperest annak érdekében, hogy a kínai delegáció érkezésekor ne léphessen az úttestre az autó elé.

Kifejtette, hogy a II. rendű felperes 2017. november 26. napján megvalósított magatartása a Budapest VI. kerület Andrássy út 2. szám előtti helyen a felvételen jól látható egybefüggő eseménysor alatt békés, ezzel szemben a kínai szimpatizánsoké zaklató jellegű volt. A kínai személyek a II. rendű felperest kifejezetten körbevették, akadályozták mozgásában, illetve cselekvésében, miközben az eseménysort tétlenül nézte a rendőrség helyszínen lévő több tagja, nem avatkoztak be.

A csatolt videofelvételek alapján megállapította, hogy a felperesek a Lánchídon budai oldaláról indulva kívántak átkelni a Dunán, amikor még a budai oldalon rendőrök igazoltatták őket, miközben a hídon mindkét irányban gyalogosforgalom zajlott. Ennek ellenére a rendőrség azt állította a felperesekkel folytatott beszélgetésben, hogy a gyalogosforgalom elől le van zárva a Lánchíd a pesti irányban. Ennek ellenére készségesen együttműködnek az őket igazoltató rendőrökkel. A II. rendű felperes az intézkedő rendőr azon kérdésére is részletes magyarázó választ adott, hogy mi a jelentése a nyakában lévő tibeti sálon szereplő feliratnak (Free Tibet). Később a Lánchíd pesti oldalához közel eső részén az ismételt igazoltatásnál már a II. rendű felperes hangja felháborodott, ugyanakkor az intézkedő rendőrrel továbbra is együttműködő volt, holott a teljes szöveggörnyezetből nyilvánvaló a Lánchídon történő áthaladása során többedik alkalommal bonyolódott igazoltatásba. Személyazonosságát igazoló okiratát mintegy az intézkedő rendőr képébe tolta, aki azt átvette, ekként az igazoltatás akadálytalanul lebonyolódott.

Ugyanezen napon a felperesek a Gresham-palota jobb szélén megállásra kényszerültek, a rendőrség felhívásának ismét eleget tettek, majd az Akadémia utcán haladtak tovább rendőri kísérettel annak ellenére, hogy a terület a gyalogosforgalom elől nem lezárt. Majd később egy másik utcán akadálytalanul közlekedtek egészen a forgalomtól ténylegesen lezárt helyszínig rendőri kísérettel tisztázatlan okból.

Kifejtette, hogy az I. rendű felperessel szemben a József Attila utcában és az Andrássy úton alkalmazott rendőri intézkedés indokoltságát sem lehetett megállapítani a felvételek alapján.

A felvétel azt mutatja, hogy rendőrök helyezkedtek el az I. rendű felperes közelében, aki a tibeti zászlóval a kezében áll a kínai delegáció tervezett útvonala melletti járdán, majd felszólították az I. rendű felperest a zászló eltételére, majd az is, hogy fejezze be a „Free Tibet” szöveg kiáltását, aminek adott helyzetben nem érthető az indoka. Az I. rendű felperes közösségellenes, agresszív magatartást nem mutatott, az eset miatt eljárás sem indult, amiből a rendőrség motivációira vissza lehetne következtetni. Az I. rendű alperes által csatolt „Intézkedés adatai” címzésű iratok ebben az esetben is csak azt dokumentálják, hogy az I. rendű felperessel szemben igazoltatás történt fokozott ellenőrzés miatt.

Megállapította, hogy az I. rendű felperes Andrassy út 98. szám előtt alkalmazott igazoltatása esetében a II. rendű alperesi rendőri jelentés szerint személyazonosság megállapítása érdekében intézkedtek, mivel tartani lehetett attól, hogy a lezárt útvonalat esetlegesen megközelíti, tevékenységével a konvoj elhaladását megzavarja. Megállapította ezzel szemben a bíróság a felvételek és ... tanúvallomása alapján, hogy az igazoltatás és az átvizsgálás megakadályozta az I. rendű felperest véleménye szabad kinyilvánításában, mert fizikai értelemben tette lehetetlenné a vélemény kifejezésének azon módját, hogy a konvojgal haladó kínai miniszterelnök, tudomást szerezhessen az út mellett bemutatott tibeti zászlóról, illetve felfigyelhessen a „Free Tibet” jelmondatra.

A bíróság annak is jelentőséget tulajdonított, hogy a felperesekkel kapcsolatban már korábban is eljárta a rendőrség hasonló helyzetben, ezért konkrét tapasztalata volt arról, hogy a véleménynyilvánítás békés, a zászló lengetésre és a jelmondat hangoztatására szorítkozik. Ezt igazolja egyfelől ... vallomása, miszerint a rendőrök kifejezetten az I. rendű felperest keresték: „Megvan az emberünk” kijelentéssel. Bizonyítja továbbá a Kúria Pfv.IV.21.657/2016/5. számú, a Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.21.313/2015/4/II. számú és a Fővárosi Törvényszék 33.P.21.817/2014/12. számú ítéletei. Bizonyítékként értékelte a Fővárosi Törvényszék 70.P.24.279/2012/16. számú ítéletét és jegyzőkönyvét, melyben a II. rendű felperes vonatkozásában az I. rendű felperes tanúvallomásában előadta, hogy mindketten a rendőrség számára ismertek voltak arról, hogy több alkalommal nyilvánították ki véleményüket Kína Tibettel kapcsolatos politikájával szemben.

Úgy foglalt állást, hogy az nyilvánvalóan nem a kínai konvoj áthaladásának megzavarása, ha a konvojban elhelyezkedő védett személy (kínai miniszterelnök) érzéseit, gondolatait, tudatát „zavarja meg” a felperesek véleményének felismerése, észlelése. Az Alaptörvény által kiemelten védett véleményszabadság lényeges tartalmi eleme, hogy a véleményről tudomást szerezzenek mások, jelen esetben az, akit érint. Az ilyen érintettek között értelemszerűen kitüntetett helyen szerepel Kína Tibet-politikájával kapcsolatos vélemény esetében a kínai miniszterelnök. A rendőrségnek tehát nem feladata a kínai miniszterelnök tudatának megóvása az őt érintő vélemény kinyilvánításától, megismerésétől. Ez a védelem nem azonos a köznyugalom védelmével sem.

Kifejtette, hogy az Rtv. 19. §-a alapján a rendőri intézkedés, valamint annak jogszerűsége kétségbe vonható, ha annak jogszerűtlensége mérlegelés nélkül, kétséget kizáróan megállapítható és a felperesek erre utaló megjegyzéseket tettek a lánchídi igazoltatásuk, illetve a demonstrációik ellehetetlenítése alkalmával.

Megállapította, hogy a rendőrség az intézkedés során az arányosság elvét sem tartotta meg [Rtv. 15. §. (1) bekezdés], hiszen az intézkedés módja, annak lebonyolítása nem kívánta meg az egyidejűséget a kínai delegáció elvonulásával. A rendőrök tisztában voltak azzal, hogy az általuk régről ismert „emberük” a tibeti zászlót kívánja lengetni, illetve a „Free Tibet” jelszót kívánja kiáltozni, ezt bármiféle nehézség nélkül lehetővé teheték volna a kínai delegáció konvojának

elhaladása pár másodperces időtartamára, majd utána az intézkedést folytathatták volna a békés és együttműködő felperesekkel.

A Ptk. 2:51. § (1) bekezdés a) pontja alapján a jogsértés tényének megállapításán túl a keresettel egyezően a Ptk. 2:51. § (1) bekezdés c) pont szerinti elégtételadásról is rendelkezett.

A sérelemdíj összegét a Ptk. 2:52. § (1)-(3) bekezdései alapján állapította meg. Értékelte az alperesek súlyos felróhatóságát (tisztában kellett legyen mindkét alperes, mint rendőri szerv a jogszabályokkal, és korábbi hasonló jogsértésük miatt az ehhez kapcsolódó jogi értelmezéssel is), a jogsértés ismétlődő jellegét. Figyelembe vette, hogy ... tanúvallomása alátámasztotta, hogy az eset a felperesekre és környezetükre komoly hatással volt, mert mindkét felperes számára kiemelt jelentősége van a kínai Tibet-politika kritikájának, mindennapjaik része a Tibetet érintő kínai elnyomás nem csituló kritikája. Értékelte, hogy az I. rendű felperes a magyarországi ... Társaság vezetője, a II. rendű felperes tibeti nemzetiségű személy, mindketten a Kína által megszállt Tibet régóta elkötelezett szószólói, támogatói. Az elsőfokú bíróság a követelt 500.000, illetve 800.000 forintos sérelemdíjat a jogsértéssel arányban álló összegnek ítélte meg. Az alpereseket közrehatásuk arányában marasztalta.

A bíróság a Pp. 275. § (1) bekezdése, Pp. 284. § (1) bekezdése, Pp. 276. § (4) bekezdése a) pontja alapján mellőzte a II. rendű alperes bizonyítási indítványát, mert az abban bejelentett három tanú neve és címe teljes körűen nem volt feltüntetve, és nem jelölte meg azt sem, hogy mely tényre kéri meghallgatni a tanúkat.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az I. és a II. rendű alperesek fellebbezést terjesztettek elő.

Az I. rendű alperes fellebbezésében kérte, hogy az elsőfokú bíróság ítéletét a másodfokú bíróság a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján változtassa meg és a sérelemdíj összegét szállítsa le akként, hogy az I. rendű felperes esetén 100.000 forintra, míg a II. rendű felperes esetén 200.000 forintra mérsékelje. A felülbírálati jogkört a Pp. 369. § (3) bekezdés d) pontjában jelölte meg.

Hivatkozott arra, hogy a sérelemdíjak összege eltúlzott mértékű, e körben összehasonlítási alapként hivatkozott a Fővárosi Ítéletábrla 17.Pf.20.789/2014/4-II. és a Fővárosi Törvényszék 24.P.22.396/2014/16. számú ítéletére, mely utóbbit a Fővárosi Ítéletábrla 1.Pf.21.102/2015/3. szám alatti ítéletével helybenhagyott, majd a Kúria felülvizsgálati eljárásában a másodfokú ítéletet hatályában fenntartotta (Pfv.IV.21.335/2016/3).

Előadta, hogy a II. rendű felperes a II. rendű alperes 29022/76217/2017. id. számú jelentése szerint 16 óra 30 perckor került átadásra a kapitányságra, ezért II. rendű felperes ténylegesen kapitányságon töltött ideje 2 óra 50 perc volt. A II. rendű felperes továbbá - a 01060-136/171-1/2017. Szabs. számú jegyzőkönyv alapján - 18 óra 17 perckor már egy hivatali irodában tartózkodott, következésképpen II. rendű felperes 1 óra 47 percet töltött az előállító helyiségben. Az összecszerűséget csökkenti továbbá, hogy a II. rendű felperes az előállítás ellen nem élt panasszal, keresetét az esetet követő hat hónap elteltével nyújtotta be. I. rendű felperes hátrányai sem voltak olyan súlyúak, amelyek megalapoznák az elsőfokú ítéletben megállapított összeget és magatartásának időbelisége az I. rendű felperes vonatkozásában rendkívül rövidnek tekintendő.

A II. rendű felperes fellebbezésében elsődlegesen a Pp. 383. § (2) bekezdés második fordulata alapján kérte, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét teljes terjedelmében változtassa meg és a felperesek keresetét teljes egészében utasítsa el. Másodlagosan kérte, hogy amennyiben az elsőfokú eljárás megismétlése vagy kiegészítése szükséges, úgy - mérlegelési jogkörében eljárva - a Pp. 381. § alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet helyezze hatályon kívül és az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasítsa. Harmadlagosan az elsőfokú bíróság ítéletének a Pp. 369. § (3) bekezdés d) pontja alapján - figyelemmel a Pp. 371. § (1)

bekezdés d) pontjában foglaltakra - történő megváltoztatását és a felperesek javára fizetendő sérelemdíj, valamint a perköltség összegének - mint mérlegelési jogkörében hozott döntéseknek - mérséklését kérte. Kérte továbbá a felperesek perköltségben való marasztalását.

Indokolásul előadta, hogy megalapozatlan az elsőfokú ítélet azon megállapítása, amely szerint a felperesek véleménynyilvánításhoz való szabadságával kapcsolatos alperesi magatartások nem általában véve, hanem kifejezetten a felperesek vonatkozásában értelmezhetők.

Hivatkozott arra, hogy a II. rendű alperes, mint országos illetékességű rendvédelmi szerv feladatai között alaptevékenységként szerepel a védett személyekkel kapcsolatos biztosítási feladatok végrehajtása, ez alapján a kínai miniszterelnök védelme keretében feladatuk volt a védett személy tartózkodási helyének és az őt kísérő konvoj közlekedési útvonala fokozott ellenőrzése is.

Ennek keretében fel kellett arra készülni, hogy jelenlévő kínai, vagy tibeti szimpatizánsok esetleg a menetoszlop bármilyen megzavarására törekszenek, pl. úttestre lépéssel, dobási szándékkal. Erre tekintettel került sor a felperesek igazoltatására is és az I. rendű felperes ruházata és csomagátvizsgálására, mely az Rtv. szerint a közrend és közbiztonság védelmét szolgálja.

Állította, hogy a felperesek által becsatolt videofelvételek - csupán azon okból, hogy azokon csak a felperesekkel szembeni intézkedések láthatóak - nem támasztják alá az elsőfokú bíróság azon megállapítását, miszerint a rendőrségi intézkedések kifejezetten az I. és II. rendű felperesek személyével szemben irányultak volna. Maga az ítélet és a 40.P.21.978/2018/16. számú jegyzőkönyv is tartalmazza, hogy a tanúként meghallgatott ... újságíróval szemben is sor került igazoltatásra és ruházat átvizsgálásra.

Hivatkozott arra, hogy a II. rendű alperes az I. rendű felperessel szemben egy esetben sem alkalmazott olyan intézkedést, amely a szabad véleménynyilvánítás eszközéül szolgáló tibeti zászló elvételére irányult, mindössze a személyazonosság igazolására szólította fel a felperest. Erre irányuló alperesi magatartás a II. rendű felperes vonatkozásában nem állapítható meg kétséget kizáróan a 40.P.21.978/2018/17. számú jegyzőkönyv 2. oldalán rögzített 2017. november 26. napján foganatosított rendőri intézkedésről készült kamerafelvétel elemzése kapcsán, mert a jegyzőkönyvben foglaltak szerint a felvételen annyi látható, hogy „a zászló nincs kinyitva, hanem a rendőröknél van összecsucott állapotban.”

Hangsúlyozta továbbá, hogy nem állapítható meg egyértelműen, miszerint intézkedés hiányában a közrend és a közbiztonság védelme ne sérült volna, mely adott esetben a védett személy biztonságát is nehezíthette volna. Ezen okból szükséges és arányos rendőri intézkedések történtek, ezért a magatartása nem felróható. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság alaptalanul mellőzte a tanúbizonyítási indítvány teljesítését e körben.

Kifogásolta a felperesek részére megítélt sérelemdíj összegének eltúlzott mértékét is. Sérelmezte továbbá, hogy az elsőfokú bíróság az I. rendű felperes részére a II. rendű alperessel szemben 300.000 forint összegű sérelemdíjat állapított meg, holott a keresetben 200.000 forint szerepel, és ezzel kapcsolatban az ítélet indokolást nem tartalmaz.

A felperesek által a keresetben hivatkozott, korábbi hasonló peres eljárásokban a Készenléti Rendőrség, mint alperes nem volt érintett. A jogsértés ismétlődő jellegének megállapítása fentiekén túl azért is alaptalan, mert a korábbi hasonló ügyben született bírósági döntés egy évvel korábban lezajlott eseménnyel kapcsolatos döntés. Megalapozatlan következtetés azon megállapítás is, mely szerint ... vallomása mindkét felperes esetében alátámasztotta az eset felperesekre és környezetükre gyakorolt hatását.

Az I-II. rendű felperesek fellebbezési ellenkérelmükben az elsőfokú bíróság érdemben helyes ítéletének helybenhagyását és az alperesek perköltségben marasztalását kérték. Kiemelten hangsúlyozták, hogy a véleménynyilvánításhoz fűződő jog kiemelt fontosságú alapjog, melyet az állam rendvédelmi szerveinek is biztosítani kell. Az Alkotmánybíróság határozataiban kifejtettek

szerint, ezen alapjog korlátozására csak rendkívüli esetben, a szükségesség és arányosság elvének kiemelt betartásával egyidejűleg van lehetőség. Az alperesi intézkedések nem tekinthetők arányosnak, mert a perben csak állították, de nem bizonyították, hogy a felperesek a kínai delegáció bármilyen megzavarására, jogellenes cselekedetre készültek volna. Az intézkedések valódi célja a felperesek véleménynyilvánításának rendőri eszközökkel való korlátozása, megakadályozása volt.

Előadták, hogy az általuk hivatkozott eseti döntések alapján a sérelemdíjösszegszerűsége alátámasztott, a bírói gyakorlatnak megfelel. A sérelemdíjösszegének meghatározása körében az elsőfokú bíróság nem alkalmazott kirívóan téves mérlegelést, erre tekintettel felülmérlegelésnek nincs helye, ennek ésszerű indokát nem adták a fellebbezésben az alperesek. Helyesen mérlegelte a bíróság e körben a védett alapjog jelentőségét, alperesek súlyos felróhatóságát, a jogsértés ismétlődő jellegét és ... tanúvallomását, továbbá az összeg meghatározásánál figyelembe vette a sérelemdíj preventív és büntető funkcióját is. A sérelemdíj felülmérlegelésére nincs lehetőség.

A II. rendű alperes fellebbezése kapcsán arra mutattak rá, hogy még ha a hivatkozott peres eljárásokban alperesként a II. rendű alperes nem is vett részt, ugyanakkor a jogsértést aránytalan intézkedésével elkövette és aránytalanul korlátozta a felpereseket véleménynyilvánításukban. Tekintettel továbbá arra, hogy a kínai miniszterelnök, mint védett személy biztosításában a II. rendű alperes korábban is eljárta, az I. rendű alpereshez hasonlóan a felperesek személyéről, korábbi tevékenységükről és véleménynyilvánítási joguk korlátozásáról szóló korábbi jogerős ítéletekről is tudomással kellett bírnia. Alappal mellőzte továbbá az elsőfokú bíróság az alperesi bizonyítási indítvány mellőzését és ennek indokát is adta ítéletében.

Az I. rendű alperes fellebbezése nem alapos, a II. rendű alperes fellebbezése részben alapos.

Az elsőfokú bíróság ítéletében helytállóan állapította meg, hogy az alperesek az általuk tanúsított magatartásaikkal a felperesek a Ptk. 2:42. § (2) bekezdésének rendelkezéséből fakadó személyiségi jogát sértették meg. A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában részletesen kifejtetteket e körben mindenben osztja és csak a fellebbezési kérelmek és ellenkérelem tekintetében tartja szükségesnek kifejtetni az alábbiakat.

Az I. rendű alperes fellebbezési kérelme kapcsán megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság a sérelemdíjösszegszerűségének meghatározásánál a tényállást a bizonyítékok mérlegelése alapján helytállóan állapította meg és helyesen értékelte a sérelemdíj meghatározásánál figyelembe veendő szempontokat is. A másodfokú bíróság mindenben osztja az elsőfokú ítélet indokolásában kifejtetteket e körben is. Rögzítendő, továbbá, hogy a marasztalási összeg nem tér el az irányadó bírósági gyakorlattól, melyet az ítélet indokolásában is feltüntetett perbeli esethez hasonló eseti döntések is teljességgel alátámasztanak.

Helyesen értékelte az elsőfokú bíróság a Ptk. 2:52. § (3) bekezdése szerinti mérlegelése körében a II. rendű alperes jogellenes, szabadságelvonással járó előállítás időtartamát is, hiszen a II. rendű alperes jelentése alapján megállapítható, hogy az előállítási intézkedés 15 óra 10 perckor kezdődött, majd a fellebbezésben hivatkozott szabálysértési jegyzőkönyv 16 óra 30 perctől kezdve 2 óra 50 perc kapitányságon összesen eltöltött időtartamot rögzít. A szabadságelvonással járó előállítás pedig kétségtelenül elkezdődött a II. rendű felperessel szembeni intézkedés kezdetével. Súlytalan a védett jog jelentőségével szemben, és nem értékelhető sérelemdíjat mérséklő tényezőként az a körülmény sem, hogy a II. rendű felperes az előállítással szemben nem élt panasszal és hat hónappal később nyújtotta be keresetét. Ezzel szemben az elsőfokú bíróság helytállóan értékelte mind az I. rendű, mind pedig a II. rendű felperesek esetében az alperesi súlyos felróhatóságot, a jogsértés ismétlődő jellegét és ... tanúvallomását is.

A II. rendű alperes elsődleges fellebbezési kérelme kapcsán a másodfokú bíróságnak azt kellett vizsgálnia, hogy van-e helye az ítélet megváltoztatásának és a kereset elutasításának, míg a másodlagos Pp. 381. §-án alapuló kérelem kapcsán azt, hogy jogszabálysértés miatt szükséges-e az elsőfokú eljárás megismétlése, vagy kiegészítése. A harmadlagos kérelem körében a Pp. 371. § (1) bekezdés d) pontja alapján azt kellett vizsgálni, hogy van-e helye az elsőfokú bíróság sérelemdíj tárgyában hozott döntése felülmérlegelésének.

A másodfokú bíróság előrebocsátja, hogy az elsőfokú bíróság eljárása során nem vétett olyan eljárásjogi jogszabálysértést, mely alapján a bizonyítási eljárás megismétlése, vagy nagy terjedelmű kiegészítése lett volna szükséges, ezért erre tekintettel nem volt alapos a II. rendű alperes ítélet hatályon kívül helyezésére vonatkozó fellebbezési kérelme.

Az elsőfokú bíróság döntését arra alapította, hogy az alperesek intézkedéseikkel azt akadályozták meg, hogy a felperesek a tibeti zászló felmutatásával és lengetésével, a „Free Tibet” jelszó kiabálásával politikai nézeteiknek hangot adhassanak. Ezen alperesi magatartások alapozzák meg a felperesek szabad véleménynyilvánításhoz fűződő jogának megsértését, mely alapjogot az első fokon eljáró bíróság által is idézett Alaptörvény IX. cikk (1) bekezdése biztosít.

A másodfokú bíróság hangsúlyozza, hogy a véleménynyilvánítás kiemelt alapjog, melyet a rendvédelmi szerveknek, mint az államhatalom részeseinek biztosít. Az egyén szabadságjogának korlátozása csak törvényi felhatalmazás esetén lehetséges. Ilyen felhatalmazást biztosít a rendőrség számára az Rtv. a rendőri intézkedésekre és a kényszerintézkedésekre vonatkozó szabályai révén.

Az alperesek magatartásának vizsgálata során az Rtv. 15. § (1) bekezdésében foglaltakból kellett kiindulni. Az alperesek e körben azt állították, hogy intézkedéseik indokoltak voltak, mert arra lehetett számítani, hogy a felperesek a kínai delegáció megzavarására törekednek, részükről jogellenes cselekedettől lehetett tartani. A II. rendű alperes fellebbezési előadása szerint jogszabályban lefektetett és alapítói okiratban rögzített kiemelt feladata keretében látta el a kínai miniszterelnök védelmét és emiatt kellett ellenőriznie a védett személy tartózkodási helyét és az őt kísérő konvoj útvonalát. Érvelése szerint a felperesek adott szituációban tanúsított magatartása a rendőrökben megalapozottan alakította ki azt a feltételezést, hogy a felperesek szándéka a védett személy elhaladásának megakadályozása, a konvoj elhaladásának megzavarására irányulhat.

A lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként helytállóan jutott az elsőfokú bíróság arra a következtetésre, hogy a felperesek nem fejtettek ki olyan magatartást, illetve ettől nem is kellett tartani, amely részükről a közrend és a közbiztonság megsértésére irányult.

Nem volt vitatott, hogy az I. rendű alperes 2017. november 26-án csak az I. r. felperessel szemben intézkedett, míg a többi intézkedést mindkét felperessel szemben a II. r. alperes foganatosította.

Bár az ítéleti rendelkezéseket a jogalap vonatkozásában az I. rendű alperes fellebbezése nem érintette, a másodfokú bíróság itt kívánja kifejteni teljes körűen az egyes intézkedések szükségességére, arányosságára vonatkozó álláspontját tekintettel arra is, hogy az I. rendű alperes a sérelemdíj összegét fellebbezésében eltúlozottnak tekintette.

A szükségesség-arányosság körében azt kellett vizsgálnia a bíróságnak, hogy az egyes időpontokban és helyszíneken mi volt az a konkrét magatartás, melyet a felperesek tanúsítottak, ebből milyen következményekre lehetett számítani és aktuálisan az adott esetben az egyes felperesek magatartása

indokolta-e az arra válaszként foganatosított rendőri intézkedést, intézkedéseket.

Ennek során a másodfokú bíróság a tanácsülésén megtekintette a videofelvételeket, és azok tartalmát összevetve a 17. számú jegyzőkönyvben foglaltakkal megállapította, hogy a cselekmények helyesen kerültek rögzítésre.

Megállapítható a 2017. november 26-ai események kapcsán, hogy az I. rendű alperes tanúsított magatartása a szükségesség és arányosság követelményét megsértette, ezt az 5. számú felvételen rögzítettek egyértelműen alátámasztják. Ezen alkalommal ugyanis az I. rendű felperes békésen várakozott, őt több rendőr vette körül. Amikor a konvoj közelített, személye azonosítására szólították fel, valamint arra, hogy nem veheti elő a zászlót, majd miután mégis megtette, teljességgel szükségtelenül és aránytalanul alkalmaztak vele szemben fizikai kényszert és egyúttal akadályozták abban is, hogy véleményét szabadon kinyilváníthassa. Több rendőr a József Attila úti kirakat üvegének toltá, a zászlót elvették tőle, nem engedték tovább lépni sem miközben a konvoj elhaladt. Ez alatt az I. rendű felperes többször is a „Free Tibet” kiáltásokat hangoztatta.

A 2017. november 26-ai felvételek nem igazolták a II. rendű alperes közreműködésével foganatosított előállítás Rtv. 15.§-ában előírtaknak megfelelő alkalmazását sem. Ezen alkalommal ugyanis a II. rendű felperest kínai személyek fogták körül és akadályozták a tibeti zászló lengetésében, melyre vonatkozóan semmiféle rendőri intézkedés nem történt, ellenben minden ok nélkül ezt követően a II. rendű felperest előállították, zászlóját elvették és a buszba tették. Ez a kényszerintézkedés sem volt szükséges és arányos egyrészt a felvételek alapján rögzített II. rendű felperesi magatartásokra tekintettel, másrészt ezt igazolja az is, hogy szabálysértés hiányában az eljárás megszüntetésre került. Nem helytálló a II. rendű alperes fellebbezési érvelése abban sem, hogy a 4. számú felvétel nem bizonyítja a zászló elvételét, mert arra a II. rendű alperes előállítása iránti személyi szabadságot korlátozó intézkedés során került sor - még abban az esetben sem, ha azt esetlegesen felszólításra önként adta át.

A 2017. november 26., november 28. és november 29-ei felvételek megtekintését követően is megállapítható, hogy helytállóan következtetett az elsőfokú bíróság arra, hogy az igazoltatásokra, az I. rendű felperes csomagjának átvizsgálására és az egyéb intézkedésekre kifejezetten a felperesek személyére tekintettel került sor. Ezt alátámasztja az igazoltatások száma is valamint, hogy az I. és II. rendű alperes kifejezetten és célzatosan igazoltatta többször - a korábbi ismert magatartásaikra tekintettel - a felpereseket. Az intézkedések foganatosítása és időtartama megakadályozta a felpereseket a szabad véleményük kinyilvánításában. Ennek megítélése szempontjából annak nincs jelentősége, hogy a rendőrök feladataik ellátása körében esetlegesen más - jelen esetben ... tanút is - ilyen intézkedés alá vontak. A másodfokú bíróság hangsúlyozza, hogy önmagában nem az Rtv. 30. §-a szerinti igazoltatások ténye bizonyult jogsértőnek hanem az, hogy a rendőrök részben ezzel akadályozták felpereseket a szabad véleménynyilvánításukban, amikor nem tudták felmutatni a tibeti zászlót és „Free Tibet” kiáltásukat hangoztatni, véleményüket kifejezni. Több esetben felszólították továbbá a felpereseket a tibeti zászló eltételére is. Valamennyi felvétel a felperesek békés viselkedését tanúsítja, az igazoltatások során is együttműködőek voltak. Ez alól egyetlen kivétel a 8. számú felvételen a Lánchíd pesti oldalánál történő harmadik eset, amikor véleménynyilvánításuk akadályoztatására figyelemmel hangos, felindult, indulatos kifejezéseket használt a II. rendű felperes, de mindennek ellenére az igazoltatásnak ekkor is mindketten eleget tettek. Megállapítható, hogy ezek az intézkedések is szükségtelenek voltak és nem álltak arányban a felperesek által tanúsított magatartásokkal.

Minderre tekintettel a másodfokú bíróság a fentiekben kifejtett kiegészítésekkel osztotta az elsőfokú

bíróság ítéletének indokolásában foglaltakat és megállapította, hogy az elsőfokú ítéletben foglalt rendőri intézkedésekkel a szükségesség és arányosság követelménye sérült, mert a védett személy biztonsága ellen irányuló magatartást a felperesek nem tanúsítottak, a közrend és közbiztonság védelme miatti fellépés a felperesekkel szemben nem volt indokolt.

Helyesen mellőzte továbbá az elsőfokú bíróság a kért tanúbizonyítás foganatosítását, mert a II. rendű alperes 11. számú ellenkérelmének 14. pontjában a csatolt okiratokon feltüntetett intézkedést foganatosító rendőrök meghallgatását kérte, de a bizonyítandó tényt konkrétan nem jelölte meg. Ezen túlmenően az elsőfokú bíróság a bizonyítási indítvány mellőzését megindokolta, az abban foglaltakat a másodfokú bíróság is osztja.

A II. rendű alperes által fizetendő sérelemdíj összegét az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló tények és bizonyítékok helyes, okszerű mérlegelése eredményeképpen állapította meg, ebből következően felülmérlegelésnek nem volt helye. A másodfokú bíróság e téren is osztja az elsőfokú bíróság indokait azzal a megjegyzéssel, hogy az ítéletben is felhívott előzményi eljárásokban a II. rendű alperes nem állt perben, de nyilvánvalóan részt vett a kínai miniszterelnök védelmének korábbi biztosításában és az I. rendű alperestől kapott információk ismeretében járt el.

Helyesen értékelte az elsőfokú bíróság ... tanúvallomását is a felpereseket és környezetüket ért hatás körében. Köztudomású tényként vehető figyelembe, hogy mindkét felperes a kínai Tibet-politika kritikájának elkötelezett szószólói. E körben a másodfokú bíróság utal a tanú 16. számú jegyzőkönyv 8. oldalának utolsó előtti bekezdésében az I. rendű felperesre tett előadására, míg a II. rendű felperes tekintetében a peres iratokhoz 12. szám alatt csatolt Fővárosi Törvényszék 40.P.24.279/2012/16. számú jegyzőkönyve 4. oldal utolsó előtti bekezdésében foglalt vallomásában előadottakra is.

Eredményesen hivatkozott azonban a II. rendű alperes arra, hogy az I. rendű felperesnek járó sérelemdíj összegét az elsőfokú bíróság nem állapította meg 300.000 forintban, mert a kereseti követelés csak 200.000 forint volt. Mivel az elsőfokú bíróság a kereseti kérelmen túlterjeszkedett, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét - mely a fentiektől függetlenül érdemben felülbírálható volt - a Pp. 382. § (2) bekezdése alapján megváltoztatta és a II. rendű alperes által I. rendű felperesnek fizetendő sérelemdíj összegét a rendelkező részben foglaltak szerint a keresettel egyezően 200.000 forint és kamataira leszállította, egyebekben pedig az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

Az eredménytelen alperesi fellebbezésre tekintettel az alperesek a Pp. 364. §-a, mint utaló szabály alapján a Pp. 81. § (5) bekezdése és 82. § (1) bekezdése, 83. § (2) bekezdése szerint kötelesek perköltséget fizetni az alperesek részére. Az ügyvédi munkadíj összegét a másodfokú bíróság 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdésének a) pontja és 4/A. § (1) bekezdése alapján a csatolt költségjegyzékkel egyezően állapította meg.

A le nem rótt fellebbezési eljárási illeték viseléséről a Pp. 101. § (1) bekezdése és a Pp. 102. § (1) bekezdése, valamint a 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdése alapján határozott és megállapította, hogy a fellebbezési eljárásban I. rendű alperes esetében 500.000 forint perérték, míg a II. rendű alperes esetében meg nem határozható pertárgyérték után számított fellebbezési illetéket az alperesek illetékmentessége miatt, a Pp. 96. § (1) bekezdés b) pontja alapján az Állam viseli.

Budapest, 2019. szeptember 27.

dr. Kisbán Tamás s.k.
a tanács elnöke

Vojnitsné dr. Kisfaludy Atala Katalin s.k. előadó bíró	dr. Kovaliczky Ágota s.k. bíró
---	-----------------------------------